

KDYŽ NÁM BYLO MÍŇ

OLIVER
LOVRENSKI

román Paseka

přeložil Václav Křenek

Když nám bylo míň

Vyšlo také v tištěné verzi

**Pa
se
Ka**

Oliver Lovrenski

Když nám bylo míň – e-kniha

Copyright © Paseka, 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Oliver Lovrenski
KDYŽ NÁM BYLO MÍŇ

Přeložil Václav Křenek

This translation has been published
with the financial support of NORLA

Tento překlad byl vydán
s finanční podporou NORLA

DA VI VAR YNGRE
Copyright © Oliver Lovrenski, 2023
Translation © Václav Křenek, 2024

ISBN 978-80-7637-524-6
ISBN ePUB: 978-80-7637-638-0
ISBN MOBI: 978-80-7637-639-7
ISBN PDF: 978-80-7637-640-3

*všem večerům
z kterých si toho moc nepamatuju
s lidma na který nikdy nezapomenu*

VÁM

*co jste se dělili o teplou fantu
a studený zbytky kebabu
vela a cíčka*

*a laciný vtipy
když to bylo to jediný co zbývalo*

a VŠEM

*co jsou příliš zaneprázdněný
udržováním svých životů
než aby je vyprávěli*

*jednoho dne
si musíme odpustit*

*všechno co jsme kdy
řekli udělali a zapomněli*

brácha

v noci mě vzbudil telefon vod marca, brečel, říkal umřel,
ivore, umřel, a já nepotřeboval slyšet kdo abych věděl, prostě
sem to jen típnul

BRÁCHOVÉ

sušená kýta a rasismus všedního dne

dneska už vim, proč si lidi stěžujou na ty nejdebilnější kraviny, všechno začlo, když sme měli hlad, takže alright, jeli sme splašit nějakou chálku, ale co přesně? normálně by to bylo v pohodě, protože sme buď chálovali kebab, sharovali pizzu, ale když má člověk řádný love, možnosti se votevíraj, víš co, more money more problems

takže basically, ta nevýznamná votázka, co si dáme, se stala tím největším světovým beefem vo to, čí země je lepší, protože nejdřív arjan řek, že chce indickou, ale marco na to prej, ne, bariis iyo moos, a to sem musel zavrtět hlavou já a říct, hoši zapomeňte, dneska je to chorvatská, a tak začla slovní válka přímo uprostřed nákupáku gunerius, skoro sme vodstartovali nový arabský jaro, když tu brácha jonas zařval tím nejvíc soft hlasem, a co já, hm, já chci s-s-sušenou kýtu my na to prej, co sušenou kýtu, dal si ruku na prsa a řek, sušená kýta, to je n-národní pokrm, nebudte rasisti

žebřík

a v devítce, předtím než sem se stal regulérním feťákem
 a pořád sem měl normální kámoše, sme vyhustlili xany,
 a jestli víš, tak víš, když lupneš jeden, lupneš další, a pak
 by sis je nejradši nalupal všechny, a nakonec už sem jel
 druhý platíčko a vytuh na gauči a ne a ne se vzbudit, měl
 sem se potkat s kámošem, co věděl, že si ujždím na těhle
 srandách, a teď nevodpovídám, vylez po žebříku do okna
 a bušil a já vytuhle na gauči, mezitím si volal s marcem
 a chystal se vytočit 113

naštěstí se mu podařilo jedno vokno vtevrít a vlámat
 se dovnitř a pak mě vzkřísit

když sem přišel k sobě, stál nade mnou se slzama na tvářích
 a jenom prej, ivore, já tě mam rád, ale už nemůžu

candyflip

marco mi volal vprostřed hodiny a prej, slyšels to, brácho, jak arjan ve třídě domlátil ty dva zmrdy walláh, cops ho čapli, tak sem se zeptal co se stalo a arjan se asi vzbudil a přišlo mu, že slunce svítí a svět se točí v rytmu candyflipu, proto se po první hodině odporoučel na čtyřicet minut na hajzl, a když se vrátil, tak byl v rauši a křičel něco vo tom, že všichni maj bejt kámoši a milovat zemi, až na něj dva pakoši začali řvát zasranej buziku a arjan prej, cože sem a hodil po prvním lavici a druhýho sejmul boxerem a pak dorazili cajti a já facetimoval s arjanem až když už seděl vzadu v autě s bílýma stěnama, odhalenýma bradavkama a zářivým úsměvem, zeptal sem se, jak to de a von jen zavrtěl hlavou a řek, brácho, přemějšlels někdy, že všechno živý si je rovný, vod zejtra sem vegan

rodinný dealy 1

byli sme v kebabu a jeli sme si lowkey dissbattle, nejdřív marco prej, oh jonasi vypadáš tak moc jako kid, že jediný koho můžeš jebat sou peďáci, a to vlastně byla trochu pravda protože kolikrát starý chlapi přišli jen tak za jonasem a začli si s nim povídat, ale víš co jonas se jen tak nedal a prej, jo a tvoje čelo je č-č-černý a ve-velký jako moje televize, když ji vypneš a všichni zařvali úúúú zabil, protože jonas měl fakticky největší telku z nás všech, 65 palců samsung a integrovanej netflix, a pak si marco sundal bundu a zvažněl as fuck, ale předtim než stačil něco zahlásit, tak se do toho vložil arjan a prej: jo, ale zase mu to jeho čelo neseřeže jeho fotr a na to my zase úúúú zabil, ale ne tak nahlas protože to bylo docela drsný a všichni na jonase, to ho necháš aby takhle do tebe kéroval, takže se jonas oklepal a prej, ale tak můj f-f-fotr mě aspoň chtěl a to dokonce i ali za kasou zařval zabil, protože všichni věděli, že arjan žije v děcáku a jeho fotr ho nejspíš nechtěl

**...this shit is mad, for my guys I've been a bro,
friend and fucking dad**

ve školce byl táta zlatníkem, vojákem, astronautem a pirátem,
von vlastně hlavně nebyl, ale pirát znělo víc cool

la familia

ale jakoby neznal sem tak dobře arjana a jonase, ne jako marca, dokonce ani toho, ale tak, upřímně, je to cirká měsíc vod tý doby co marco začal chodit k nim do třídy a voni začli felit s náma, neni divu, že neznám jejich voblíbený chálky a tak, no jo, a vůbec, když seš s lidma tolik, poznáš je rychle, aspoň s drogama to jde ráz na ráz, trip a máš pocit, že se znáte pět let, jo, a my tripovali snad už jedenáctkrát, tak to potom dělá kolik? aspoň pade

problém

teda marco mě čas vod času sral, dneska mi volá a budí mě tak brzo, že ani netušíš, a von prej, sem viděl tvý storýčko, kolik sis toho včera vzal? sem mu řek že sem si vzal zbytek saklu, kolik, čtyři a půl éčka, řek, ivore, přemejšlels, že máš problém s drogama? já na něj, co ti jebe kámo, hod' kamenem, kdos bez viny, nejseš na tom vo nic líp, von prej, sem, ivore, a jestli to nevidíš, tak je to problém

ola starr

poprvý sem potkal jonase na schodech vzadu za
candysshopem na bislettu kousek vod lille-b

bylo to hned na začátku střední, jestli sme tam chodili
tak čtyři-pět dní, seděl sem s marcem na schodech,
drtili sme fumo a čekali na nějakýho kida, na kterýho
natrefil ve třídě

pamatuju si, že sem řek, to je von, s trochou údivu v hlase,
páč ten kluk byl tak malej a bledej se světlýma vlasama
a vypadal fakt vynervene, jako by měl mluvit před celou
třídou, ale marco prej, jo a walaalkey – dej mu šanci,
přestože je kapku different když se s nim sblížíš walláh
korán, feelneš ho

řek sem alright, páč sem věřil marcovi, a když se na
nás podíváš dneska, uvidíš, že marco měl pravdu

polo

a vlastně marco se nejmenuje marco, je to liban, liban mohamed ali, což si vlastně myslím je docela libový, páč kdyby se stal boxerem, tak se jmenuje skoro stejně jako the goat, ale stejně na něj všichni volaj marco prostě marco, a upřímně si myslím, že většina nezná ani jeho pravý jméno, jako jonas a arjan ho samozřejmě teď už znaj, páč sme jim vyprávěli tu storku, ale do té doby věděli hovno

to co se stalo bylo když sem chodil do první třídy na základce a jednoho dne marco přijel do norska a taky začal chodit do školy do stejné třídy jako já, a tenkrát na začátku ještě neuměl mluvit moc norsky, byl tak trochu outsider se kterým nikdo moc nechtěl kecat, takže se snažil lidi získat smíchem, ale rozesmát někoho není tak lehký, když člověk nemluví stejnou řečí, a tak se jednoho dne během hodiny zvedl a zařval marco! jako v tom videu, kde stojí dva lidi v poli slunečnic a jeden zařve marco, a ten druhý vyskočí do vzduchu a křikne polo, takže všude na světě když někdo zařve marco, někdo další odpoví polo, a já věděl, že všichni to video viděli, páč když se objevilo, všichni to křičeli, ale teď nikdo nevydal ani hlásku, takže nakonec sem se zvednul já a zakřičel POLO! tak hlasitě až se ucha vyloženě lekla, a přestože sme šli rovnou do ředitelny, bráška se smál tak široce, že se nemuselo svítit a pak když sem ho viděl při tělaku, sem na něj prej, marco! a on zakřičel zpátky polo! a od té doby každý ráno sem místo čus řval marco! a von odpovídal polo! a tak se z nás stali bráchové, a tak dostal svůj jméno

el chapo

chtěli sme bejt 2pacem a zlatanem a jordanem a tysonem
a eldenem a banksym a podnikatelem jako musk, takže to
nebyly sny, co nám chybělo, ale naděje, a proto sme teď tady
a je z nás chapo

jonasův malej bráška 1

jonasův fotr zas vypad chlastat, takže sme byli u něj a popíjeli a po chvíli marco prej, jonasi, proč vlastně nežiješ s malým bráškou u máti, a jonas zvažněl, pak řek, před p-p-ár lety v devítce to tak bylo, jenže se pak vo-vo-vodstěhoval a mamka si nás nemohla dovolit nechat voba, tak sem šel k němu, jednou mi z-zlomil nos, a já řek, že sem to při těláku schytl míčem, ale když sem pak byl s mamkou v mekáči, rozbřečel sem se a řek, mamko, já chci domů, a vona fakt řekla dobrá, můžeš, a já byl tak šťastnej jakoby se svět najednou rozzářil tisícem barev a řek sem, vždycky si budu uklízet pokoj a vynášet vodpadky a nebudeš mě vo to vůbec muset prosit, a pak mamka řekla, seš hodnej kluk, zejtra vyzvedneme tvý věci, a bylo to lepší jak extáze, přísahám, celej mekáč se proměnil v dis-diskotéku

jonasův malej bráška 2

arjan na to prej, takže brácho, měl ses stěhovat a nechat tu toho kreténa, co teda bylo? jonas si loknul, řek, m-mamka mě přijela vyzvednout autem, vyběhl sem s báglem a pak sem se vracel ještě pro jeden s pokešema, ale když sem pak vyšel ven, ma-malej bráška se zrovna stěhoval dovnitř, a von prej, čau, řek sem, ma-mamko, co ten tu d-dělá, řekla, ale jonasi, vždyť víš, že vás nemůžu mít voba, tak sem řek, ne to je dobrý, to radši budu bydlet s t-t-tátou

viděl sem rodit se děti i umírat svý kámoše

potom sme uzavřeli silent agreement, že bylo dost kecání vo rodinejch záležitostech a místo toho sme kecali vo muzice a jonas prej, hej víte, kdo je larsiveli? sem si na něm začal ujíždět, a my na to prej, jo, všichni ví, kdo je veli, brácho, seš debil, tvuj fotr ví, kdo je veli, ale von na to prej ne, včera sem mu ho pouštěl a neznal ho, pak marco hodil facepalm a tajně poslal do chatu #pray4jonas, ale taky pustil lullaby freestyle a ze všech hochů se staly citlivky

i ♥ škola 1

upřímně, škola je pěkně devastující zkušenost, jakože střední sotva začla a člověk se už cejtí úplně done a každý ráno se vzbudim a říkám si možná to všechno byl jen strašně zlej sen a ve skutečnosti je mi 20, sem v chorvatsku s pěti holkama, dětskej olejíček a tři pepperoni pizzy, ale ne, pořád chodim do školy a učim se, proč maj nějaký šutry víc barev

trojka 1

neměli sme do čeho píchnout, a tak sme se sešli u tygra a marco čóroval drinky, takže každej dostal tři, kromě jonase, protože tomu ten třetí vypil marco a jonas fňukal, že je to nefér, že dostal jen dva, ale marco řek, že trojka je jen pro dospělý